

SVEUČILIŠTE U SPLITU
FILOZOFSKI FAKULTET

Odsjek za sociologiju

Predmet: Suvremene metodološke paradigme u sociologiji 1

Akademska godina 2010./2011.

Studentica: Diana Magdić

POJAM TRIANGULACIJE (metodološki esej)

recenzentice: prof. dr. Anči Leburic (Filozofski fakultet u Splitu)
dr. sc. Marija Lončar, viša asistentica (Filozofski fakultet u Splitu)

Esej recenziran 3.2.2011. i postavljen na službenoj web stranici Odsjeka za sociologiju
Filozofskog fakulteta u Splitu
([.ffst.hr/dokumenti/izdavaštvo/studentски/sociologija/index.htm](http://ffst.hr/dokumenti/izdavaštvo/studentски/sociologija/index.htm))

Sociološko istraživanje kompleksan je poduhvat bez obzira o kojoj se paradigmi, a s obzirom na ciljeve istraživanja, priklonili. Naročito u kontekstu postmodernističkih pristupa koji pretpostavljaju pluralizam ideja, teorija, stavova i metoda na svim nivoima, triangulacija je jedno od rješenja kojim se barem donekle prevladavaju nedorečenosti određenih teorija, „nesavršenost“ podataka, nedostaci metoda koje ne omogućuju potpun uvid u neki problem.

Triangulacija podrazumijeva i integraciju različitih podataka i integraciju teorija i metoda, pa čak i usporedna istraživanja od strane više istraživača, a sve kako bi se došlo do preciznijeg opisa s više aspekata razmotrenog, shvaćenog i objašnjenog stanja određene društvene pojave. Bogatstvo društvene stvarnosti od istraživača traži bogatstvo pristupa, a u pokušajima da interpretira barem neki njezin fragment suvremenom je istraživaču nužna otvorenost prema svim raspoloživim istraživačkim alatima.

Dizajn sociološkoga istraživanja postat će, dakle, višedimenzionalan. S metodološkog stanovišta, primjerice, triangulirat će se kvantitativne i kvalitativne metode, odnosno na različite načine prikupljeni podaci. Pri analizi tih podataka koristit će se različiti alati i pristupi, a pri interpretaciji različiti teorijski modeli.

Kritika triangulacije usmjerena je na mogućnost trianguliranja više pogrešnih, promašenih teorija i grupa podataka. Postupak triangulacije, naime, ne uklanja u potpunosti nedostatke pojedinih pristupa i po sebi ne jamči da će se njime postići valjanost rezultata

istraživanja. Puko ukrštanje, a bez kritičkog sagledavanja onoga što dovodimo u zajednički kontekst, u istraživački proces može samo unijeti dodatnu zbrku i posljedično ga usmjeriti u slijepu ulicu.

Integrativni pristupi ipak, u svim aspektima istraživanja, pružaju mogućnost dubljeg uvida, šireg zahvaćanja promatrane sociološke pojave, sagledavanje i razumijevanje s više osnova. Triangulacijom se tako pridonosi objektivnosti i interpretativnoj valjanosti istraživačkih objašnjenja. U smislu metode, nedostaci jedne bivaju kompenzirani drugom, pa se suvremeni istraživači priklanjaju tzv. mješovitoj metodologiji, čime se korpus znanja o nekom problemu ili pojavi može protumačiti na primjeren način, bez obzira na složenost.